

lesskabet. Erklæringen skal kunne stilles til rådighed for den kompetente myndighed i en periode på ti år efter, at markedsføringen af apparaterne er påbegyndt. Der stilles i disse tilfælde ikke krav om forudgående prøvning på kompetente laboratorier.

For apparater, der ikke eller kun delvis opfylder en harmoniseret eller national EMC-standard, der er EF-notificeret, eller hvis der ikke findes nogen standarder, skal fabrikanten eller dennes befuldmægtigede, der er etableret i Fællesskabet, så snart markedsføringen påbegyndes, kunne stille et teknisk konstruktionsdossier til rådighed for de kompetente myndigheder. Dette dossier skal kunne stilles til rådighed for de kompetente myndigheder i en periode på ti år, efter at markedsføringen af apparaterne er påbegyndt.

Dossieret skal bl.a. indeholde en rapport fra et kompetent organ. Grunden hertil er bl.a., at der – når der ikke anvendes en EMC-standard – er behov for en dokumentation, der viser, om beskyttelseskravene er opfyldt.

Bekendtgørelsen vil tillige indeholde nærmere regler om udformning af EF-overensstemmelseserklæringen, EF-overensstemmelsesmærket (CE-mærket), eventuelle overgangsordninger i henhold til § 15 i loven og om det tekniske konstruktionsdossier.

EMC-direktivet indeholder i artikel 10, stk. 4 og stk. 5, bestemmelser om, at fabrikanter af teleterminaler og radiosendere skal skaffe en såkaldt EF-typeattest fra et kompetent organ, som skal godkendes af vedkommende lands myndighed og anmeldes til EF-Kommissionen. EF-typeattesten skal indeholde konstatering af, at EMC-kravene er opfyldt for vedkommende type apparat, således at fabrikanten har grundlag for at udstede EF-overensstemmelseserklæringen.

Allerede i forbindelse med vedtagelsen af EMC-direktivet blev der fra britisk side taget forbehold med hensyn til bestemmelsen i artikel 10, stk. 4, i EMC-direktivet. Dette forbehold er blevet inddraget i forhandlingerne i EF om et nyt direktiv om teleterminaler til afløsning af et direktiv fra 1986 om første fase af den gensidige anerkendelse af typegodkendelser for teleterminaler (86/361/EØF). Dette nye direktiv, der ventes vedtaget i begyndelsen af 1991, vil indeholde særlige EMC-krav for teleterminaler til det offentlige telenet med ophævelse af EMC-direktivets artikel 10, stk. 4, om EF-typeattest for generelle EMC-krav. På baggrund heraf er dette krav ikke medtaget i loven.

Bestemmelsen i artikel 10, stk. 5, om EF-typeattest fra et anerkendt organ, når der er tale om radiosendere, vil blive varetaget i forbindelse med typegodken-

delsen af radiosendere i henhold til radiokommunikationsloven og behandles derfor ikke i loven.

Til § 4

Bestemmelsen svarer til indholdet af artikel 2, stk. 3, i EMC-direktivet.

For radioudstyr, der anvendes af radioamatører, gælder bestemmelsen således kun, såfremt udstyret findes i handelen. Salg af hjemmebygget amatørudstyr mellem radioamatører vil dermed ikke være omfattet, medmindre salget antager et egentligt kommercielt tilsnit.

Til § 5

Bestemmelsen gør det muligt at implementere eventuelle kommende særdirektiver på EMC-området. Endvidere skal bestemmelsen sikre de nødvendige foranstaltninger i forbindelse med EMC-direktivets gennemførelse.

Til § 6

Bestemmelsen skal anvendes i konkrete forstyrrelsestilfælde.

Princippet om, at det er ejerne (brugerne), der skal bære omkostningerne, at apparaterne bringes i overensstemmelse med beskyttelseskravene, svarer til § 2, stk. 1, i radiostøjloven.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bestemmelsen i § 11, hvorefter ministeren fastsætter bestemmelser om bl.a. forbud mod markedsføring, ibrugtagning og anvendelse af apparater, hvor det er konstateret, at kravene i loven ikke er overholdt. I sådanne tilfælde kan vedkommende forhandler tilpligtes at tilbagetage apparaterne.

Til § 7

Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse til kommunikationsministeren til at fastsætte nærmere bestemmelser om afhjælpning af elektromagnetiske forstyrrelser.

De harmoniserede standarder skal fremover tjene som norm for, at beskyttelseskravene er opfyldt. Overholdelse af standarderne vil ikke bevirke en 100 pct. garanti mod forstyrrelser. Dette skyldes bl.a., at grænseværdierne i standarderne er baseret på, at 80 pct. af de masseproducerede enheder opfylder grænseværdierne med mindst 80 pct. sandsynlighed. Standarderne er således lagt på et niveau, der sikrer forstyrrelsesfrihed under den almindeligst forekommende anvendelse af apparatet.

Forstyrrelser vil også kunne opstå som følge af fejl i apparater.